

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošiljan-
jem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
pol leta 1 „ 60 „
četrt leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravištvu v škofojsk.
poslopju (Bischofhof.)
Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —
Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat, 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Turške grozovitosti v Bosniji.

Blizu 100 let pojema turška sila in evropski ministri so se že večkrat upali sultana opominjati in tudi žugati, da naj z kristijani pravičnije ravna. Sultan je to večkrat tudi storiti obečal; in to je bilo tudi vse; turški divjaki pa razsajajo proti kristijanom res strašansko, posebno v sosedni Bosniji unkraj Save. Tukaj divja sedaj turški straš, groza in smrt. Godijo se zopet vnebovpijoča zločinstva. Lani že so se Turki grozili, če bodo kedaj morali zopet v Azijo nazaj, da hočejo za seboj pustiti sama požarišča, razvaline in puščave pokrite s kristijanskimi umorjenci. In res, kakor da bi že slutili konec svojega gospodstva, pustošijo po nesrečni deželi, da začenja celo angleške, nemške in magjarske turkoljube groza sprehajati. Poročajo namreč sledeče:

„Mohamedansko prebivalstvo v Bosniji je silno razdraženo. Turški imami in derviži (popi) potujejo od mesta v mesto, od vasi do vasi in ščujejo zoper kristijane. Okoli Tuzle in Serajeva je se bati, da se Turki naglo vzdignejo in posekajo vse kristijane. Braniti se ti nikakor ne morejo sami, ker jim je že od nekdanj prepovedano orožje nositi. Za letos so kristijani morali vse dače naprej plačati in sedaj terjajo turški uradniki dače prihodnjega leta in vrh tega 10 milijonov pijastrov, t. j. 2½ milijona goldinarjev vojne priklade. Turki delajo nasipe in šance okoli Serajeva, Banjeluke in na posavinskem pobjezju, kristijani pa, stari in mladi, možki ženske z deco vred, morajo jim zemljo dovažati, za živež pa sami skrbeti. Bosenski turški poveljnik Nazivpaša je v serajevaskem in travniškem okraju ikazal pri kristijanih popisati vse zrnje in ga potem ograbiti in v turške žitnice spraviti. Nekemu Ivanoviču je turški uradnik v Banjiluki dal desno oko odsekati, ker je nekaj kuruze prekril. Pošli severni Bosniji se klatijo čete turških razbojnikov in tolovajev, kateri kristijanske vasi požigajo, tolikor jih je od lani še ostalo, umarjajo ljudi in očenjajo vnebovpijoče grozovitosti. Kar zamore,

to beži čez Savo v Avstrijo, zapustivši imetje roparskim baši bozkom.“ Da teh grozovitosti, ki se tik naše južne meje godijo, naši avstrijsko-ogerski ministri nebi natančno izvedeli, to blizu ni misliti. Tem čudnije, tem nerazumljivše se nam mora dozdevati njihovo ravnanje ali prav za prav — neravnanje. Lani so daleč doli na Rumunskem nekateri ljudje bili tepeni in od policije zaprti in naposled iztirani, ker so brez gosposkinega dovoljenja po vaseh žganje točili. Kaj se je zgodilo? No, nemški poslanci na Dunaju in magjarski v Budimpeštu so takoj vstali ter ministre javno in nekako zažugajoče vprašali, ali so že izvedeli, kakoršne krivice se judom na Rumunskem godijo, in če so zvedeli, zakaj roke križem držijo in rumunske vlade ne opomnijo na dolžnosti pravice in človečnosti? Ali ministri so se kmalu opravičili, ker so zamogli odgovoriti, da je minister Andrassy že telegrafiral v Bukurešt in tamošnjo vladu tako dregnil, da je bilo judom takoj pomagano. Dobro, avstrijski Slavjani ne zavidamo judom, da pri avstrijsko-ogerskih ministrih toliko veljajo. Ali dovoljujemo si želeti, da bi isti ministri tudi turškega sultana hotli jednako, in če bi treba bilo, še bolje dregnoti, da bi prenehale vnebovpijoče krivice, katere se godijo kristijanom, zlasti našim slovanskim bratom na Turškem. Avstrijsko-ogerski ministri so večkrat javno že izrekli, da hočejo „ohraniti mir, stanje turškim kristijanom zboljšati in avstrijsko-ogerske koristi varovati.“ Prav, avstrijski Slovani smo te besede radi slišali, toda sedaj bi še radi kaj djanskega videli. Dogodki na Turškem namreč kažejo, da Turk za same besede naših ministrov malo mara. V Bosniji ni miru, marveč ondi divja najstrahovitiša vojska, ondi besni versk boj in grozovitna revolucija. Turki ne umarjajo samo kristijanov, ampak oni utvrdujejo tudi posavinsko pobjezje; to pa meri naravnost zoper nas; oni tega tudi ne tajijo, ampak se bahajo, da bodo čez Savo vdrli ter vse pokončali tujan do Dunaja in Prage. Večkrat so že res mejo prestopili, pri nas ropali in požigali, in pretečeni teden se je turški

poslanec na Dunaju predznil naše ministre vprašati, zakaj nabirajo vojake na Savi? To je vendar že čezmerna ošabnost teh turških divjakov! Stanje se kristijanom v leta dnevih nikakor ni zboljšalo, kakor je grof Andrassy lani obetal, marveč se je očividno shujšalo; Turki razsajajo sedaj strahovitniše, kakor lani; njihova vnebovpijoča zločinstva merijo na iztrebljenje, na uničenje slavjanskih kristijanov. Taka strašna osoda pa ne more biti brez vplivanja na nas avstrijske Slovane, ki smo onim nesrečnežem bratje po krvi, jeziku in krstu. Kri ni voda! Mi se zanimivamo in se moramo zanimivati za nje, ter želeli, da se jim hitrej ko selej djanski pomaga izpod turškega jarma in meča! Naši nemški sodržavljani so l. 1864. zahtevali in tudi dosegli, da je avstrijska vojska šla z prusko vred v Schleswig-Holstein in rešila tamošnje Nemce iz oblasti Dancev. Naš slovenski poslanec dr. Toman, ki žali Bog v prezgodnem grobu trohni, je ovo rešitev javno odobruval zavračaje pozornost avstrijskih ministrov na tužno osodo Slovanov na Turškem. Blagi Toman je hotel reči, kakor je prav bilo, da je šla avstrijska vojna osvobodavljat Nemcev iz oblasti Dancev, jednako prav bi tudi bilo, da bi avstrijska vojna marširala o prvi priložnosti v Bosnijo osvobodavljat Slovanov iz turške sužnosti. Kakor je Toman mislil, sodil in želel l. 1864. tako mislijo, sodijo in želijo sedaj vsi avstrijski Slovani. Temu v dokaz so nam slovanski listi; kajti vsi slovanski, hrvatski, srbski, česki, rusinski in boljši poljski listi želijo osvobodjenje sosednih turških Slovanov s pomočjo Avstrije. Edini magjarski in nemški ustavoverski listi, koje pogosto sami judi pišejo, se temu protivijo. Nekateri nemški, zlasti konservativni, listi so naravnost za porazumljenje z Rusi in za osvojitve Bosnije. Pravijo: Bosnijo in Hercegovino obdajajo avstrijske dežele Dalmacija, Hrvatska in Slavonija od treh strani; deželi ste torej za naše napredovanje na jadranskem morju potrebni in pravi most za kupčijo v jutrove dežele itd. Morebiti celo bliza prihodnost bo pokazala, katerih želje in namere se bodo tam doli v sedaj toliko nesrečni deželi, v tužni Bosniji izpolnile!

Gospodarske stvari.

Skušnje z različnimi sortami vinske trte na Štajerskem.

Ravnatelj vinorejske šole pri Mariboru gosp. Goethe je uredništvu „Slov. Gosp.“ blagodušno poklonil tiskano poročilo o lanjskem shodu avstrijskih vinorejcev v Mariboru. Iz zanimive knjige povzamemo za svoje vinogradarske bralce sledečo poročilo o skušnjah z različnimi sortami vinske trte na Štajerskem. Poročnik je bil daleč kot izvrsten vinorejec sloveči grajščinski oskrbnik v Brunseeju za Cmurekom, g. A. Werk. Zvedeni gospod pravi:

Naši vinogradi so zasajeni vseskozi po gričih in brežinah, ki se 800—1800 črevljev visoko spenjajo nad morjem. Vsi vinogradi skup merijo 60.000 oralov in dajejo poprek po 1,400.000 veder vina na leto. Najbolj severna črta, do katere še vinograde sadijo, gre od Voitsberga nad Gradec proti Fürstenfeldu. Od omenjene črte proti jugu se sploh pečajo ljudje z vinogradarstvom. Kedar se je to začelo, tega ne moremo natančno poizvedeti. Bržčas so Rimljani prvi pri nas sadili vinsko trto. Od tistih dob do sedanjih dni se obdelujejo na Štajerskem vinogradi in se je v teku tega časa zasadilo neznano veliko raznih trsnih sort. Stejemo jih okoli 200. Žalibog se nahajajo redko kde čisti nasadi samo ene sorte, ampak vse je pomešano brez ozira na zoritve, lego in zemljišče; večsah je samo v enem vinogradu po 20 in še več sort križem pomešanih. Ni čuda tedaj, ako naša vina ne slovijo, kakor bi zaradi dobre zemlje in in ugodnega podnebja slovela, če bi ljudje imeli čiste trsove nasade. Nekateri naših vinorejcev so to napako že spoznali ter svoje vinograde spremenili v čiste nasade in pridelujejo vina, za katera se kupci kar trgajo in jih radi dražje plačujejo, kakor vina iz pomešanih nasadov. Najbolj po Štajerskem razširjene sorte so sledeče, toda vselej so med seboj pomešano nasajene: 1. razne sorte šilharja — temu trsu pravijo tudi, da je tičnik, mali črni, tičina ali tudi mala modrina. — Šilharju primešani so sivi klešec (brauner Ortlieber ali drobna kavka), potem siva rana zlahna mušica (Klevner) in siva rabulina ali velika modrina tudi vranek, hlapčovina itd. imenovana, ter storij ž njim glavni nasad vinogradov od Voitsberga do Radl-na in Lučanj. Pridelano vino se imenuje šilhar (Schilcherwein) in se tam rado pije in včasih jako drago prodavlje, do 40 fl. vedro. Šilhar siln rad in močno rodi in dolgo trpi. Sladkorja se moštu nahaja 16—20‰, kisline pa 6—12‰. Tamošnji vinogradarji so že hotli drugega trsov nasaditi, pa vselej jim je spodletelo; ali tudi drugod šilhar neče storiti, kar dokazuje, da je ta trs le za ondišnjo z premogom prevlečeno zemljo. 2. V slovanskih goricah, potem v radgonskih črešnovskih, ljutomerskih, ormuških in haloških goricah in okoli Pohorja nadvlada vsem drugi sortam: moslovec, tudi šipon, malnjak ali formi imenovan. Tega trsa je največ na Štajerskem vendar on zahteva najboljše, suho lego; sicer ro tudi v slabih in mokrih legah jako obilno in je malim gnojenjem zadovoljen, vendar daje tuk kislo vino. V dobrih letinah nareja cibebe, iz katerih se izdeluje potem najzlahetnejša samomašči — Anbruchwein. Toda takim izvrstnim letina rado sledi po 10—12 let, v katerih moslovec n prav ne dozori. Srednje vino iz moslovca je mladosti sladko in ognjevito, od 4 in 5 leta nap pa močno starika: alkohol in pa kislina se p več po okusu poznata. Sladkorja je v moštu 15—25‰ in kisline 7—12‰. Včasih pa

tudi 28 % sladkorja in samo 5 ‰ kisline. Moslovec je z malim gnojem zadovoljen in močno dolgo trpi, odtod tudi njegovo veliko razširjenje. 3. Žraven moslovca imamo tudi veliko beline. Ker pa je belina v cvetu močno občutljiva in ker tudi mokrote lahko ne prenaša, po zimi pa rada ozebe, zato so jo začeli iz vinogradov trebiti. 4. Okoli Maribora, v Kamci, v Tresternici, Pozruku itd. na sušnem, prodnatem, kamenitem zemljišču in v dobro zavarovanih prisolnčnih legah sadijo z najboljšim uspehom rumeni muškat, ki daje izvrstno, aromatično in čedalje bolj cenjeno vino. Kupci ga močno čislajo. Sladkorja je v moštu mnogokrat po 30 % in kisline samo 5 ‰. Jaz bi želel, da bi se ta zlahna sorta raztegnila na vse vinograde okoli Pohorja. 5. Pri Konjicah in na brežinah južno-izhodne strani Pohorja pridelujejo slovečo rudečino Vinarijsko; zlasti slovi rudečina, ki raste okoli Prihove in št. Venčesla. Trs, iz katerega dobivljajo ovo zlahno kaplico, je rudečelistna kavka; primešana njej je tudi laška modrina in siva sipa, ki se tudi mala modrina, velika kavka, pozna črnina, črna moršina, v Pekarjih pa vranek imenuje. Vino iz teh sort je močno aromatično, ognjevito, ima veliko sladkorja in vendar vselej dovolj česlovine, da se dolgo ohrani. Vinarijska vina slobodno prištevamo najboljšim rudečim vinom. 6. Žlahna mušica (Klevner) in mavrovna ali rujavina ste bile že daleč razširjeni in se je pridelalo iz nju že veliko in dobrega vina, toda noveji čas so nju začeli trebiti. Pravijo, da nju tiči preveč nadlegujejo. 7. Pri Celju, Brežicah itd. sadijo belo lipovščino tudi tantovino imenovano, zeleniko, belino, lutenberščino, belo in črno (črno belino, pi-jalnika ali veliko lipovščino), pelesovno (blank), veliko modrino, jalovno modrino, črni ramfulak, moršino, javor ali brajdovščino, tičino itd. Ta zmes daje včasih precej vina, toda dobro ni.

(Konec prih.)

Razne kapusovine.

II. 7. Rožni kapus, rožno kodravo zelje, bruselski ali brstoviti kapus imenovan. Ta sorta čini prestop k pravemu kodravemu ali laškemu zelju in se posebno s tem odlikuje, da so postranske rožice zaprte in so kakor drobne glavice kodravega zelja videti. Rožni kapus zahteva močno, dobro pognojeno zemljo in dobro lego. Seme se seje rano v gnojno grede meseca marca in presajajo se sajenice, ko so dosti močne, v mastno prst po 2½—3 črevlje narazen. Meseca avgusta, ko so rastlike popolnoma razvite in odrasle, se jim glave porežejo. Ker je ta kapus proti mrazu precej občutljiv, se jeden del črez zimo na varnem prostoru v prst zagrebe in si sicer v jamo, da ga je pri hujšem mrazu pokriti mogoče. Ali pa se dene v zelenjavino klet; drugi del se pa pusti na vrtu in rastlike se samo k tlam pritisnejo in o hudem mrazu z slamo pokrijejo. Ta rastlina je noter do meseca aprila nježna prikuha

nič manj ko cvetno zelje. Rabijo se v kuhinji glavice in postranske rože, ki se kakor kodravo zelje kuhajo in pripravljajo. Za prirejo semena se odberó najlepše rastlike, ki imajo najbolj sklenjene glavice. Na mestu, na katerem stojé, se proti mrazu zavarujejo, pa le tedaj, ke dar prav hud mraz pritisne. 8. Kodravo, laško zelje, laški, savojski srčni, zavihani glavicaški kapus. Te kapusovine so zopet razne sorte, izmed katerih so za pridelovanje zelenjave sledeče najbolj pripravne. a) Rani Ulmčan in rani dunajski kapucinski kapus. Gresta kmalo v glave in sta izvrstna. b) Dolgoglavni Strasburžanec, tudi lončasti kapus imenovan, z malo poostreno glavo, zavihanimi nježnimi poostrenimi listi. Je izvrsten in po zimi trpežen. c) Rumeno ali savojsko kodravo zelje z okroglo sklenjeno glavo srednje velikosti, ki po zimi orumeni, z zvihanimi listi belkasto-zelene barve in nizkim kocenom. Je izvrstno in tudi v mrazu trpežno. d) Veliko pozno zelje. Glava je velika, trdno sklenjena listi so nekaj bledečasti in zvihani, včasih modrozeleni. Je dobro, le nekaj trdikasto, v mrazu pa trpežno. e) Marcelin tudi priporoče vreden. Rano kodravo zelje se seje meseca avgusta in septembra in posaja črez zimo na prosto polje in grabice, da so sajenice bolj zavarovane ali pa se hranijo v hladni proti mrazu zavarovani gnojni gredi in se še le spomladi presajajo. Boljše pa je, da se od začetka februarja do marca v mrzle gnojne grede sadi, v ktere more lahko zahajati. Da miši, ki po rastlinah v gnojnih gredah prezimovanih rade strežejo, teh rastlin ne poškodejuje, je treba vedno pazno oko na nje imeti in gnojne grede večkrat in dobro pregledovati. Pozno kodravo zelje se seje meseca aprila ali majnika v prosto zemljo in se pozneje presaja. Kodravo zelje zahteva globoko, dobro gnojeno in težko zemljo. Najranejše sorte grejo že junija in julija v glave, poznejše pa septembra in oktobra, poslednje se pod milim nebom v prst zakopljejo in o hudem mrazu z slamo pokrijejo. Tako se dajo do marca hraniti. V peščeni zemlji se jim dostikrat glavice s prstjo pokrijejo in koceni molijo iz nje. Tako ostane kodravo zelje prav dobro noter do spomladi. Seme se prireja iz najlepših glavic, ki se črez zimo dobro hranijo in spomladi posadijo. Kmalo razcvetó in seme dozori, kar se meseca julija ali avgusta godi in pet let kaljivo ostane. Kako se v kuhinji rabi, je vsaki gospodinji, ki kuhati zna, znano. (Konec prih.)

Zasmojeno platno se lahko zopet pobeli, ako se rabi sledeče sredstvo: Dva dela ila, en del kokošnjih odpadkov in štiri dele mila se pomeša z čebulovo vodo, kateri se primeša nekoliko vinskega oceta, da postane gosto, kakor kaša. S tem se namaže ono mesto, kjer je prismojeno, in se pušča toliko časa, dokler se ne posuši. Ko je že popolnoma suho, se izpere z mrzlo vodo in platno postane zopet belo. Ako prvokrat madež ne iz-

gine čisto, naj se to še enkrat ponovi. To se razumi, da le tako platno se more še osnažiti, katero je samo nekoliko posmojeno, ne pa sezgano. Kmetovalec.

Edenajst štipendij za štajerske gluhone je do 25. aprila t. l. razpisanih. Prošnje se vlagajo pri deželnem odboru v Gradcu.

Bčelarsko društvo štajersko je te dni svojim udom razposlalo nemško knjižico o svojem delovanju v preteklem letu. Društvenikov šteje 537 in ima 5 podružnic: v Radgoni, v Celju, v Aniški dolini, v Gleisdorfu in v Mariboru.

Vinorejska šola pri Mariboru je z 1. marcem začela 6. šolsko leto in šteje 40 učencev, 36 Štajercev in 4 Dalmatince, ki imajo državne štipendije in v šoli ostanejo 3 leta.

Sejmovi na Štajerskem. 9. aprila v Dobovi, v Vojniku, pri sv. Lenartu v Slov. Goricah, v Središču, v Rogatcu in v Cirkovicah; 10. aprila v Koprivnici; 11. aprila na Vranskem, pri sv. Mohorju, v Radmanjih in v Prepolah.

Dopisi.

Iz ptujske okolice. Čudom sem se čudil, prebravši „poslano“ iz Ptuja v poslednji št. „Gosp.“ Tega nisem vajen, da bi mi kdo laži očitil, in čeravno sem študiral „olikanega Slovenca“ in vem, da „cartanemu“ spolu človek ne sme veliko oporekati, in tudi ne želim, kar se tiče „otesanosti“ z g. nadzornikom Ranarjem pod enim vatlom stati, vendar ker gre za mojo čast in resnicoljubnost, ne morem drugače, kakor javno izreči: tudi od Vas premila gospodična Terezija si ne dam očitati nobene laži. Čujte toraj moj odgovor.

1. Vse je res, kar sem poročal v 12. števil. „Gosp.“ o nadzorovanju g. Ranarja. Edina pomota (ne laž) v celem dopisu je ta-le, da ni nadzorovanje trajalo do pol ene, ampak samo le do četrt na eno. To četrt ure rad prekličem, a druga nič. Vi blaga gospodična, bi bili morali lepo molčati o vsem, kar se je med vama z g. R. godilo, pa ne vsakemu tožiti, s kom ste se sešli, tako da je že drugi dan po celem mestu znano bilo, kako da je bil g. inšpektor z vami „grob, ja sehr grob“. Mojega soseda in dobrega prijatelja deklinice tudi obiskujejo Vašo šolo, in so mi marsikaj pravile, kar sem pa za se obdržal. Edino, kar obžalujem, je to, da sem nepozvan potegnil meč za Vas, hoté Vas braniti pred sovražnikovim napadom, zdaj pa vidim, da Vi ne marate za me nesrečnega viteza. Ne bom več, oprostite! Lepo je, da ste „hyalezni“, le škoda, da g. nadzorniku niste roke poljubili, ker je on Vam ni hotel, kar bi se bilo sicer pristajalo.

2. Bralcem „Slov. Gosp.“ pa bodi v pojasnenje povedano, da gospodična Trezika ne ve ni-jene slovenske besede, čeravno že dokaj let zavživa na Slovenskem kruhek, da toraj tudi tisto „poslano“ ne more biti sad iz njenega drevesa.

Kdo bi ne vedel, koliko so taka v „zadregi“ skovana popravila vredna? Dobro poznamo „Tomažeka“, *) ki se je g. Trezike usmilil. Pa tega mu ne verjemo, da bi on ne vedel, koliko je to vredno, če mu kdo prilopne krepko zausnico, potem ga pa zopet malo poboža. Najprle je g. nadzornik baje grajal, potem pa hvalil tudi . . . Male, 6—10letne otroke eden in isti dan nad sedem ur sem pa tijan izpitavati, da to ni muka — hvala Vam lepa, nježni gospodek, za ta poduk! Meni pa se vidi, da je tako ravnanje celo proti postavnim določbam, ki ostro prepovedujejo malih otrok preobloževati. Poglejte dotične paragrafe, ter nam jih naznanite; morebiti priskrbimo g. Ranarju pri vis. dež. šolskem svetu kako pohvalo.

Janko Najdiga, pošta: Iščime br. 11.
Iz Ptuja. (Razne stvari.) Dne 28. marca popoldne od 2—3 imeli smo par korakov zvonaj mesta na severni strani strašen ogenj. Pogorel je g. Zavec. S tako silo je divjal grozoviti plamen, da se ni dalo mnogokaj rešiti, čeravno so naši pionirji in tudi mestno gasilno društvo nemudoma na pomoč prihiteli. Govori se, da je neko nesramno ženstvo iz gole hudobije ogenj zaleгло. Drugi dan potem, ravno veliki četrtek zvečer med 8—10 bil je zopet velik ogenj v naši bližini; tam doli v Spuhljih pogorelo je sredi vasi 5 posestnikov. Eden, ki si je hotel konje rešiti, se je hudo poškodoval, tako, da še do danes ni prišel k zavesti. Tisti nesrečnež, ki je bil pri onem pretepu na Bregu unkraj Ptuja dne 4. marca (Slov. Gosp. števil. 11.) tako hudo ranjen, da je v malo dnevih potem v tukajšnji bolnišnici umrl. Njegova divja razposajenost prinesla mu je rano smrt. Na veliki petek popoldne so prignali enega onih dveh beguncev ptujske gimnazije, o katerih je „Gosp.“ že večkrat poročal „per šub“ nazaj in sicer iz Sezane. Nekde pri Monfalcone so ga žandarji vlovili. Pravil je, da sta se tam na morskih obalah stepla in ločila, in da nič ne vé, na katero stran jo je uni potegnil. Potepal se je skoraj dva mesca. Stariši drugega potepina neizmerno žalujejo, tem bolj, ker jim je odišlec edino dete. Oče je že samega žalovanja celo zbolel, mati pa tudi skoraj noč in dan solze toči. Ti Nedeljkov Hanzek, ti se pa še vedno smejiš *) kaj? — Kakor se je po nemških časopih bralo, izgubili bomo c. kr. okrajn. sodnika ptujskega g. Greistorferja. Premeščen je k deželni sodnji v Celovec. Škoda ga bo. Bil je pameten mož in moder uradnik, kakoršnih je malo. Govoril je tudi lepo slovenski z ljudstvom. Na velikonočno nedeljo pripravili so nam naš preljubljeni visokoč. g. prošt nepričakovano veselje, ker so po triletnem prenehanju zopet služili slovesno

*) „Ein verunglückter Student“, sicer pa fleten dečko, rodoljub, celo slov. pisatelj. No! če pomislimo, da še nima izpita, tudi še nobene definitivne službe ne, mu pač ne smemo zameriti, da se je hotel hudemu g. inšpektorju nekoliko prikupiti. Bog daj srečo! Pis.

*) Prim. „Slov. Učitelj“ števil. 6. dopis iz Maribora. Pis.

„škofovsko“ sv. mešo. Bog jih ohrani še dolgo let in jim daj skoraj popolnoma zdravje na obeh očesih!

Iz Čadrama. (Pogreb nedolžno umorjene.) Preteklo sredo pokopali smo prav pridno dekletko Ano Gajšek, ki je bila sv. Jožefa praznik na večer od tolovajev napadena in umorjena. Njeni hišni gospodar v Oplotnici L. Magerl je za nekaj čez 100 fl. zlata in srebra oropan, ker tolovajem se ni posrečilo več denarjev najti, akoravno ga je še bilo. V začetku se je mislilo, da je bilo 500 fl. odnešenih. Ana Gajšek bila je rojena l. 1839. na Sladkigori in je pred 2 letoma prišla služiti v Oplotnico, potem ko je že v prejšnji službi enkrat bila tolovajem v roke prišla, ki so njo zvezali pa pri življenju pustili. Čeravno tujka se je vsem dobrim v našej fari kmalu prikupila, kakor bi domača bila, ker je bila pravi izgled kerščanskega dekleta. Zato pa je tudi žalost bila velika, ko se je zaslišalo, da je umorjena in sočutje se je kazalo tudi posebno pri njenem pokopu; domača dekleta so njo v beli obleki nosila in g. župnik so po odpetih biljah in sv. meši v kratki nagrobnici razložili, da pri tem pokopu žalost po pravič navdaja zavoljo vnebovpijočega hudodelstva celo Čadramsko župnijo in še daljo okolico, kajti človek, ki tako hudobijo storiti zamore je hujši od divje zverine. Edino kar nas tukaj močno tolaži je to, da je A. G. tako nedolžna kot mučenica umrla. Rajna je vselej tako živela, kakor bi njej bilo tisti trenutek umreti treba. Smrt jo je zadela nepričakovano pa dobro pripravljeno. Bog je pripustil, da se je to hudodelstvo zgodilo v poduk nevernim naše fare, ki ne marajo za Boga, ne za cerkev, naj bi spoznali, kam človek brez vere zabrede, pa tudi dobrim v potrjenje, da bodo toliko bolj stanovitni v dobrem in vsaki čas pripravljene pred božjega sodnika stopiti, kakor rajna Ana. Na pokopališču so še dekleta svoji rajni sestri milo za slovo zapela in vse pričujoče so solze posilile in le edina misel in prepričanje, da umorjena, ker je v božji milosti smrt storila, zdaj Boga gleda, je vse tolažila. Naj v miru počiva!

Iz Slov. Gradca. (Nekaj za naše poslance.) Ljudstvo tukajšnjega okraja je jako razburjeno; kajti stari okrajni zastop in njegov odbor še vedno naprej uradujeta, akoravno je že skoraj 7 mesecev preteklo, kar je bil novi narodno-konservativni zastop izvoljen. V sedmih mesecih vlada ni časa najšla novoizvoljenega okrajnega načelnika gospoda Franca Pehar-a, c. k. okrajnega sodnika v Slov. Gradcu in njegovega namestnika gospoda dr. Jožefa Suc-a, mestnega župnika v Sl. Gradcu svitlemu cesarju za potrditev predložiti. Ker se bo pa to vprašanje vendar le rešiti moralo, ako bi morali tudi osebno do presvitlega cesarja iti, zato ravno zdaj stari okrajni zastop vse žile napenja, prihodnjemu okrajnemu zastopu delovanje spačiti in hoče toraj dva uda

iz svoje sredine v okrajni šolski svet spraviti (dve dopolnitveni volitvi v šolski okrajni svet ste namreč potrebni) in okrajno hranilnico rokam mestnega zastopništva izročiti. Vse to bi se bilo imelo že 21. preteklega meseca v javni seji sklenoti, pa narodno-konservativni okrajni zastopniki so sejo zapustili in na tak način pouzročili, da je bilo za sklepanje premalo zastopnikov navzočih. Prihodnji petek hoče okrajni načelnik zopet sejo sklicati, in z vso silo svoj dnevni red rešiti, to se pravi, okraj ob hranilnico in dva glasa v okrajnem šolskem svetu spraviti ter žuga vsakega okrajnega zastopnika, ki k seji ne pride, v denarjih kaznovati. Toda okrajni zastopniki se takega žuganja ne bojijo. Kajti oni tem gospodom ne priznavajo pravice, da bi smeli za celi okraj veljavno kaj sklepati. C. k. okrajni glavar plemeniti Strohbach, ki je še iz Ptuja dobro znan, namreč dveh dopolnilnih volitev v okrajni zastop in sicer v skupini kmečkih občin in velikega posestva ni hotel razpisati, tako da zdaj ti dve skupini v okrajnem zastopu niste več postavno zastopani, in da ti dve skupini tudi v odboru nimate nobenega zastopnika, akoravno bi jih po postavi morale imeti. Naj tedaj taki nepostavno sestavljeni zastop sklepa kar hoče; mi takih sklepov ne moremo za postavne imeti, in bomo če bo potreba zoper nje tudi pri upravnističnem sodnijskem dvoru se pritožili. Naše gg. poslance pa bi prosili, naj bi se za tukajšnjo ubogo slovensko „rajo“ potegnili!

Iz Dobrepolj. Tukajšnja podružnica sv. Nikolaja pod Goro, že v zdavnih časih sozidana, je žalibog sedaj v prav slabem stanu. Popravljala se je le toliko, da dež ali sneg priprosto izdelanih kipov ni izpiral. Ako jo še dalj časa pustimo brez poprave, nam bode gotovo razpadla. Iz srca radi bi mi podružniki sami za popravo potrebne stroške žrtvovali, ali ker smo imeli že par let tako slabo letino, da ubogi kmetič komaj samega sebe preživi, nam je nemogoče samim zmagati vse stroške, dolgo odlagati in čakati pa z delom tudi ne smemo. Ker imamo ravno zdaj izvrstnega podobarja tukaj, ki nam bo naredil nova stranska altarja, velikega pa prenovil, se vljudno priporočamo vsem, ki so nam v stanu kaj pomagati, posebno prečastiti duhovščini in drugim gospodom, ki hočejo za lepšavo cerkve kaj dobrega storiti, da nas pri tem delu po svoji moči podpirajo. Kedar doživimo boljših let, se bomo prav radi spominjali dobrotnikov in iz srca radi na pomoč prihiteli tudi drugim srenjam, kedar bodo potrebovale naše pomoči. Hvaležni bomo za vsak še tako majhen znesek.

Anton Grm,
cerkveni oskrbnik pod Goro
pošta Videm pri Vel. Laščah

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Dnes 5. aprila začneje naši deželni zbori zopet zborovati. Čas pa jim je

sila majhen odmerjen, samo 14 dni. Naš štajerski zbor dobi mnogo predlogov. Omenimo sledeče: proračun za l. 1878. poročilo o mariborski vino-rejski šoli, o popravljanju Dravine struge v Dupleku, 752 fl., koje je trg Vržej deželni denarnici dolžen, poročilo o razpisanju srenje v Šmarjih; potem prošnje za dovoljenje okrajnih naklad: Jvnik hoče imeti 40 %, Stainz 43 %, Birkfeld pa celo 60 %. — Velike fužine v Innerbergu na gornjem Štajerskem bo kupil jud baron Rothschild; izdelovanje štajerskega železa pride tedaj v judovske roke. — Brazilijanski cesar in cesarica sta zapustila Dunaj, tudi ruski general Ignatijev je odpotoval na Rusko čez Berolin, kder se je z Bismarkom pogovarjal. Dunajski turkoljubni listi se mu rogajo in pravijo, da ničesar ni opravil. Toda le počakajmo še, kmalu se jim bo zasvetilo, kolikor je opravil. — Tirolski novo izvoljeni deželni zbor šteje 26 liberalcev in 42 klerikalcev, kar prve silno jezi. — Česki škofje so izdali pastirsk list, v katerem naznanjajo cerkvene svečanosti, katere se imajo po vsej Česki obhajati 1. 2. 3. junija na čast 50letnice škofovanja sv. očeta Pija IX. — V Trstu obstaja že mnogo let pomorsko društvo, ki se imenuje Lloid in ki skrbi za vožnjo po morju; od države je dobivalo 3 milijone v vodoru, čeravno ima na leto veliko dobička tako, da je svojim delničarjem lani zraven rednih obresti še po 21 fl. vrhka izplačalo. Vsled tega so naši ministri z ogerskimi vred sklenoli podporo ustaviti. — Dubrovnički trgovci so napravili posebno društvo, ki ima 13 ladij na morju; te dni se je lepa ladja „Peti Dubrovački“ blizu Anglije razbila; blago je vse zgubljeno, mornarji so pa srečno splezali na otok sv. Kilde. — Na Ogorskem bodo osnovali 5 regimentov žandarjev, ker je varnost imetja in življenja slaba; v Vesprimski županiji so morali zarad tolovajstev oklicati naglo sodbo — Standrecht!

Vnanje države. Najvažniša novica je svet iznenadila iz Nemškega. Glasoviti pruski minister Bismark je nemškega cesarja poprosil za odpust iz službe. Cesar prošnje ni uslišal. Kaj to pomeni še ni prav jasno. Pravijo, da Bismarku z odstopom ni resnica, ampak da hoče zopet nekaj važnega začeti, vendar po žuganju z odstopom še poslednje ovire podreti. Namerava pa neki preganjanje katoličanov ustaviti in z papežem na nekaj časa mir napraviti, potem Ruse in Avstrijane zarad Turčije v krvavi boj zaplesti in med tem po Francozih z vojsko udariti in jih popolnem potlačiti in naposled v zvezi z Rusi našo Avstrijo napadnoti in razčesati ter tako veliko lutrovsko prusko, nemško cesarstvo osnovati, ki bi segalo od Towl-a na Francoskem do Požuna na Ogorskem in od danske meje do Trsta. No, celó prazne domišljije to menda niso! Bismark gotovo nekaj velikanskega kuha. Tudi je res sumljivo, da pruski listi vedno na Francoze psujejo in celo lažejo, da hočejo ti Nemce kot najnedolžniša jagnjeta pozreti

in da že v ta namen vojsko zbirajo. — Italijan-sko kraljestvo je v denarnih zadregah in namerava vse ustanove (štiftinge) za uboge in bolene pobrati in tako za plačevanje državnih stroškov blizu 1500 milijonov lir pridobiti; to bo za ubožce hud udarec! — Liberalci hočejo po vsej sili papeža imeti bolenega, mrtvega in pokopanega; ali sv. Oče jim teh želj ne spolnijo. Vkljub vsemu leganju so papež zdravi in so na veliko soboto sprejeli 1000 romarjev ter prav krepko nagovorili. — Francoski in španjski ministri so se pri laškem kralju pritožili, da papežu ne privošči potrebne svobode pri cerkvenem vladarenju. — Angleži so vendar podpisali, kar je ruski general Ignatijev od njih zahteval, namreč, da evropske vevlade skupno sklenejo turškega sultana k pravičnosti do kristijanov prisiliti. Ali to so le na videž storili iz strahu zabresti v boj z Rusi; skrivoma podpirajo Turka in so poslali nekega Layarda, turkoljuba, kot poslanca k sultanu v Carigrad!

Turške homatije. Rusi so Angležem naznani, da se naj v 5 dnevih odločijo, ali hočejo, da vsa Evropa sultana posili k pravičnosti zoper kristijane ali ne. Angleži so se s prva ustavljali, ali videvši, da so Nemci, Francozi in Italijani na ruski strani, so se udali in podpisali, kar so Rusi terjali. Sedaj se bo pismo sultanu predložilo v podpis. Tega pa sultan bržčas storil ne bo, in potem se začne boj, če kaj nepričakovanega zmes ne stopi. Na boj kažejo velikanske vojne priprave na Turškem, Ruskem, Greškem in v Črnigori. Ruski veliki knez Nikolaj je popolnem ozdravil in obiskuje vojake; generala Skoboleva je proti Donavi porinol ob enem pa rusko železnico z rumunsko združil in boj se lahko vsaki trenutek prične. Ali tudi Turki se orožajo na vso moč; višji poveljnik Kerim-paša je sklenil vse mohamedanske moške pod orožje pozvati, in je sam naglo odpotoval iz Carigrada na Donavo, kder stoji blizu 200.000 turških vojakov; zadi za to prvo vojno zbirajo drugo pri Drinopolju, Zofiji in v Nišu. V Aziji imajo na ruski meji kakih 80.000 mož. Črez Solun pošiljajo proti Črnigori, Miriditom in v Bosnijo močne trume vojakov in v Hercegovini pri Metkoviču stoji 12.000 mož. Močno vojno brodovje brani Carigrad. Sploh vojakov in orožja imajo Turki še dovolj, denarja pa nič, pomagajo si z papirjem, srebro ima 70% nadavka, mnogi uradniki so delo ustavili, ker ne dobijo plače; sila je neizmerna, kar še Turke se vé še bolje srdi in spodbada zoper kristijane; v Perištni v Stari-Srbiji dela 800 kristijanov novo stezo v Bosnijo; v cerkve zahajati se ne upajo več, ker se bojijo naglo od Turkov napadeni in posekani biti. Zločinstva se povsod godijo nezaslišana. V Stari Srbiji so Turki požgali 121 vasi, 19 cerkev in 300 novih selišč ter ubili 2000 ljudi; samo jeden paša grdi Esad-beg je svojej zverinski pohotnosti žrtvoval 102 srbskih deklet. V Bosniji so bili Turki na večih krajih tepeni.

Za poduk in kratek čas.

O narodnih pripovedkah po malem Štajerju.

+ Temni spomin na svoje nekdanje, če tudi kratke srečne dobe branimo Slovenci v narodnih pesmih in pripovedkah. V vsakem kraju naše domovine še jih najdemo več ali manj; vse so polne pesniškega duha, globokega nrvnostnega pomena in večidel resnega ali celo tožnega zapopadka. Vedno se razširjajoča omika in rastoči napredek med prostim ljudstvom narodno pesem in pripovedko naglo pokončujeta, zato bi radi s pričujočim sestavkom opomnili svoje prijatelje in čitatelje, naj ne pripustijo, da bi jih za zmiraj pokončala, ampak kdor še katero pesem in pripovedko ve, naj jo zapiše in o priliki v Slov. Gosp. ali katerem drugem listu priobči. Ker so naši čitatelji zvečine Slovenci malega ali slovenskega Štajara, opozorujemo posebno na narodne pripovedke „malega Štajara“, ktere bode „Slov. Gosp.“ rad priobčeval.

Najstarejše in po vsem slovenskem Štajaru znane so basnoslovne pripovedke o morskih deklakah, o škratu, o grmadah, o hudi luknji, o copnicah, o zazidani princezinji, o groznem zmaju (lintvertu), o kači, ki varje zaklad, o bregu iz magneta itd.

Pripovedke krščanskega in zgodovinskega zapopadka, ki so nastale vsled resničnih dogodkov, so le v dotičnih krajih bolje znane. K tem spadajo verske pripovedke ali legende o sv. Radegundi pri Mozirju, o prstanu Migliovem v Petrovčah, o zvončeku v gozdu pri sv. Barbari v slov. gorici, o potopljenem zvonu v Rušah i. t. d. Zgodovinskega zapopadka so pripovedke o vplemenitju Taharčanov, o Zajeklostru, o gospodu Marneršbem, o babjem klancu pri Jeruzalemu, o sovražnih bratih Rajhenburških i. t. d.

Tukaj priobčimo pripovedko o bratih Rajhenburških, ki sta se črtila celo življenje in se sovražita še po smrti. V petnajstem stoletju sta v Rajhenburgu prebivala dva brata: eden v grajščini na hribu, drugi v grajščini v trgu. Oba sta bila krepka junaka ter se takrat v gostih turških bojih odlikovala, a drug je bil drugemu za njegovo slavo nevošljiv, zlasti od potlej, ko se enkrat prigodi, da je Juri Turke premagal in v beg podil, Ožbald pa med tem ves plen na bojišču pobral in za se obdržal. Od tistega časa sta brata Juri in Ožbald očitno svoje sovražtvo drug proti drugemu kazala ter si pri vsaki priložnosti kljubovalo. Ko je enkrat brat v gradu naredil svojim prijateljem veliko pojedino, storil je Ožbald spodaj v trgu isto tako. Gostje ne zmeneči se za sovražtvo bratov so bili židane volje na hribu in v trgu. Med tem gre Juri iz sobane na mostovž, da bi videl, kako se imajo spodej v trgu. Ravno takrat pa je tudi Ožbald vstal od mize od hlapca poklican, češ zunaj je zopet jastreb, ki že dolgo časa obletava grad, ter z nabito puško stopil

k oknu. Juri, ko to zagleda, misli, da hoče nanj nameriti, zgrabi hitro svojo puško, in ko se oba zagledata oborožena, namerita, sprožita, in v istem trenutku se oba zvalita na tla in izdehneta sovražni duši. Še zdaj stojita oba grada in v cerkvi Rajhenburški se hranite lubanji sovražnih bratov. Zmiraj ste druga od druge proč obrnjeni. Ako ju pa postaviš tako, da se gledate z votlimi očmi, nastane po noči strašno ropotanje in zjutraj sta spet lubanji proč obrnjeni druga od druge, kakor da bi se še po smrti sovražila sovražna brata Rajhenburška.

Smešničar 14. Neko bablje žene dva oslička napajat. Sreča jo nekaj šolarčkov, ki so ravno prišli iz šole, in ti starko pozdravijo: „Dober dan, oslovska mati!“ — Starka jim brž odvrne: „Bog daj tudi Vam, moji ljubi otroci!“

Razne stvari.

(Seidl županil več ne bo) v Kamci, namesto njega so bili 4. aprila izvoljeni narodni Slovenci. G. Hlebič je župan, g. Šnopl prvi in g. Raner drugi svetovalc. Živili! Kamčani so samega veselja, da so Seidla na vse veke vekov rešeni, z možnarji streljali!

(Ormužka posojilnica) bode imela v nedeljo 8. aprila 1877 ob 3. uri popoldne v hramu gospoda Jakoba Žinka svoj občni zbor; vsi društveniki se tega zbora naj gotovo vdeležijo, ker se bode račun polagal o sedanjem ravnanju in sklepal o prigospodarjenem imetku.

V imenu odbora: Dr. J. Geršak. („Slovenski Učitelj“ št. 7), glasilo „Učit. društva za slov. Štajer“, je bil denes zavoljo članka „Izpred porotne sodnije“, predno se je c. kr. pošti oddal po povelju c. kr. okr. glavarja v Mariboru pograbljen. —

(Hvala Bogu.) Glasoviti Matija Vrečko, šolski nadzornik v Gradcu, večkratni nemškutarski agitator in kandidat prestavljen je na Dunaj!

Slov. Narod.

(† Č. g. Plahuta) župnik v Kotljah na Koroškem je umrl.

(Spemembe v lavantinski škofiji). Č. g. Anton Šlander je postal vikar mestne fare v Celju in č. g. Karol Hribovšek, nemški pridigar in katehet mestne šole v Celju. — Umrli je č. g. Ivan Kurnik, župnik pri sv. Petru pri Radgoni, star 59 let. Izpraznjeno faro, ki je do 12. maja razpisana, bo oskrboval ondotni prvi kaplan č. g. Ivan Simonič, prva kaplanija pa ostane začasno izpraznjena.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali č. gg. Kragl 11 fl. (vstn. dopl.), Repič 11 fl. (vstn. dopl.), Vošnjak Lovro 11 fl. — Pokojni družbenik č. g. Jožef Turin je družbi sporočil 50 fl.

Dražbe III. 6. aprila Franc Grašič v Hočah 5130 fl., Peter Capel v Petelinku 1000 fl. 9. apr. Ignac Kure v Konjicah 3190 fl. 11. apr. Franc Kaloh v Gačniku 7771 fl., Maria Heumaier v Ma-

riboru, Štefan Kovačič v Brezjivesi 2892 fl. 13. apr.
 Andrej Pall y Gruškemvrhu 1350 fl. 14. apr. Jer-
 nej Cafuta 710 fl. v Leskovcu.

Listič uredništva. Dopisi iz Griž za Celjem, od ptuj-
 ske gore in iz Koroškega smo odložili do prihodnjic.

Loterijsne številke:

V Gradcu 31. marca 1877: 85 68 23 83 78.

Na Dunaju " " 86 71 90 6 34.

Prihodnje srečkanje: 14. aprila 1877.

Najnovejši kurzi na Dunaju.

Papirna renta 64 20 — Srebrna renta 68 20 — Zlata renta
 77 40 — Akcije narodne banke 818 — Kreditne akcije 152. —
 — Napoleon 9 75 — Ces. kr. cekini 5 72 — Srebro 107 25

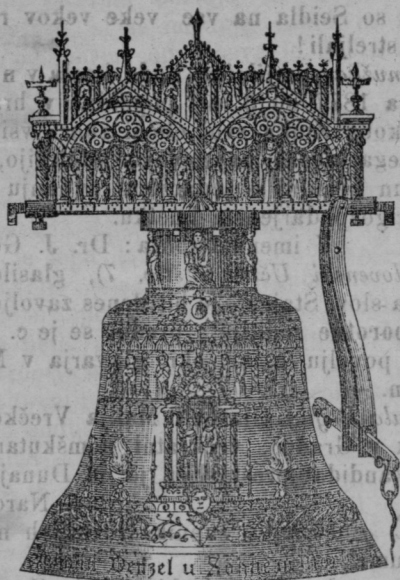
Ces. kralj. izključ. priv.

zvonarna in livarna
 gospoda

Janeza Dencel-na in sinov
 v Mariboru

Livarna, Fabriksgasse Nr. 9.
 in Badgasse Nr. 9.

Sterilnih priznanih za zlate zvonove je privedenih na ogled.

zliava posebno izvrstne zvonove iz najcenejše zvono-
 vine v vsakej velikosti su iz nova izumljenimi pre-
 gibnimi kronami (ki se naj ne jemljejo za navadne
 debele, lite tečaje) na vsakojaki glas, katerega
 koli kdo želi, bodi v popolnih, vbranih akordih ali
 kot spornilo že obstoječih starih zvonil z jasnimi
 in čistim glasom pod poroštvom; zvonove, ki se s
 starimi nebi vjemali, vzememo zopet nazaj.
 Zvonilno spravó priskrbima iz razne robe, kakoršno
 pač kdo želi: iz kovanega, iz litega železa ali
 iz besemerskega jekla in iz hrastovega lesa in
 sicer po novem načinu z blazinicami na perotih takó,
 da se zelo lahko zvoní in v zvoniku nič ne treše.

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrih.

(1 Hl. = 1⁶⁸/₁₀₀ vag. — 100 kilo = 1 cent in 78 ¹/₂ funta.

Mesta	Pšenica		Rž		Jčmen		Oves		Tarsica		Proso		Ajda	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
Maribor	9	10	6	50	5	40	3	70	5	40	5	20	5	30
Ptuj	9	10	6	90	5	—	3	60	5	20	5	20	5	20
Ormuž	7	32	6	17	5	70	2	92	4	80	7	80	4	88
Gradeč	10	40	7	42	5	80	4	10	4	85	—	—	5	—
Celovec	10	12	8	48	6	28	3	38	5	92	4	46	5	92
Ljubljana	11	—	6	40	4	70	3	—	6	80	4	70	5	95
Varaždin	9	20	8	10	5	30	4	20	5	40	5	40	6	20
Zagreb	9	—	8	—	3	80	3	70	5	10	6	80	5	—
Dunaj	13	57	10	82	6	90	7	37	7	15	—	—	—	—
Pešt	12	82	9	60	7	90	7	60	6	—	5	—	—	—

Zahvala in priporočba.

Zahvaljujem se vsem, kateri so me dozdej z
 naročili podpirali, prav srčno, in priporočujem se
 jim, kakor tudi sploh p. n. občinstvu, posebno č.
 g. duhovnikom, uradnikom itd. v daljno naročbo.

Za bližajoči se poletni čas pripravil sem
 veliko izbiro novega blaga, katero je pri nizki
 ceni vendar trdno in lepo.

Prizadeval si bodem, vsakemu njegovo voljo
 po svoji najboljši moči izpolniti.

Naročila iz dežele izvršujem ravno tako
 vestno in pridem oddaljenim tudi na dom
 mere jemati.

Z velikim spoštovanjem

Franc Jesenko,

1—3 krojač v Mariboru, Pfarrhofgasse šte. 15.

NAZGANILO.

Trgovec

KAROL PETOVAR

v gosposki ulici v Mariboru

3—3
 priporočuje svojo bogato in dobro prebrano
 zalogo klobukov za gospode, gospe in
 otroke. Klobuki so izvrstno izdelani in
 sicer po najnovejši šegi. Stari klobuki
 se sprejemajo v očedenje in popravo.
 Zunanjim naročilom se točno ustreza.